

מדרש רבה – תשפ"ג

פנחס - התורה כמסר או היסטוריה?

הרב יצחק שילת

מדרש רבה – במדבר כז, ה

וכתיב ויקרב משה את משפֶטֶן – יש אומרים שהפליא מן משה שיש צדיקים שנתגאו בדבר מצוה והתיש הקדוש ברוך הוא את כחו, את מוצא שאמר דוד (תהלים קי"ט:ב"ד): זמרות היו לי חקיה, לומר שקלות ורגילות כזמירות, אמר לו הקדוש ברוך הוא חיה שסופך לטעות בדבר שהתינוקות קורין, כשהעלה את הארון טעה ונתנו על העגלה, שנאמר (שמואל ב ו'ג'): וירכבו את ארון האלהים אל עגלה חדשה, תלה הארון עצמו באויר ונשטמו הפרות מתחתיו, קרב עזא לסמכו (שמואל ב ו'ז'): ויכהו שם האלהים על השל, מפני ששגגת תלמוד עולה דון, (שמואל ב ו'ח'): ויחר לדוד על אשר פרץ ה' פרץ בעזה, אמר לו הקדוש ברוך הוא, ולא אמרת זמרות היו לי חקיה, ולא למדת (במדבר ז'ט'): ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם בכתיף ישא, התחיל תוהא (דברי הימים א ט"ו:י"ג): פרץ ה' אלהינו בנו כי לא דרשנהו כמשפט. וכן משה מפני שאמר (דברים א'י"ז): והדבר אשר יקשה מכם תקרבו אלי ושמעתיו, התיש כחו, משל לשלחני שאמר לתלמידו אם יבואו לך סלעים לפרט פרט, ואם תבואו מרגליות הביאם אלי, באת אצלו חוליא אחת של זכוכית, הוליקה אצל רבו, הלה רבו להראותה לאחר, אף כה משה אמר: הדבר אשר יקשה מכם וגו', באו בנות צלפחד והפליא ממנו ויקרב משה את משפֶטֶן לפני ה'.